

Štefan Nitkulinec 15.1.1945 – 29.09.2026

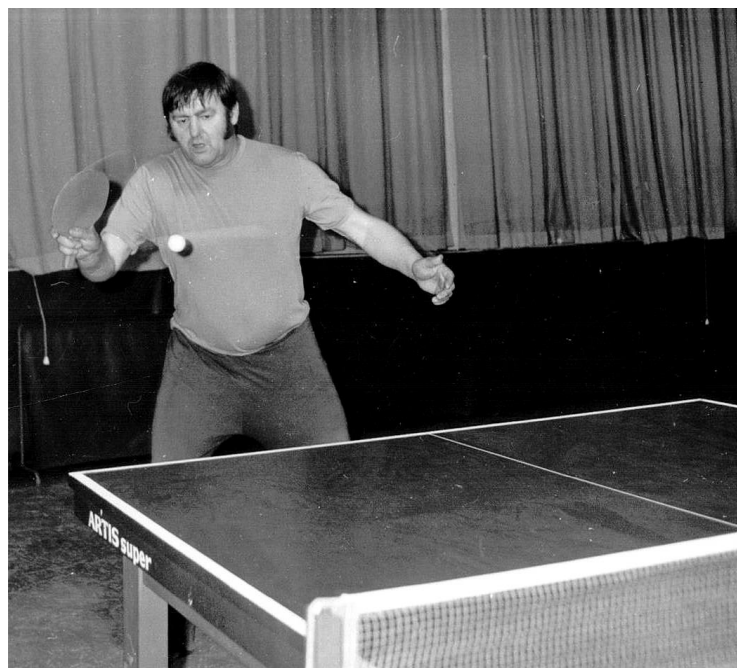
*Štefan Nitkulinec,
stolnotenisový hráč, rozhodca a funkcionár.*

Stolnotenisové začiatky

Štefan Nitkulinec /15.1.1945/ sa narodil v Humennom ako najmladší z troch bratov. K stolnému tenisu ho v roku 1957 ako dvanásť ročného priviedol brat Ján /nar. 1934/, ktorý trénoval a hrával svoje súťažné stolnotenisové zápasy za Lokomotivu Humenné. V tom čase v Humennom hrávali hráči ako Kráľ či Ujhelský. Hrávalo sa v klubovniach futbalového ihriska na mieste súčasného kúpaliska v Humennom, v každej bol jeden stôl. Stolný tenis hrával spočiatku len ako doplnkový šport popri futbale. Dobré výsledky však dosahoval najmä v ľahkej atletike.

Rozvíjanie hry

Neskôr asi v štrnástich rokoch už nastupoval za Lokomotivu Humenné v okresnej súťaži, ktorá v tom čase zmenila herný priestor a všetky tréningy a zápasy sa už uskutočňovali v kultúrnom dome ČSD. Jeho spoluhráčmi boli napr. D. Račko, P. Rusnák a tiež ďalší brat Jozef /nar. 1942/, ktorý však nehral súťažne a chodil len trénovať. Neskôr si táto partia mladých nadšencov v areáli bývalého liehovaru v starom majeri upravili jednu miestnosť a postavili tam stôl, kde sa dennodenne pinkalo viac menej pre radosť. Ešte pred nástupom na vojenčinu hrával súťažné zápasy za neďalekú obec Ptičie so spoluhráčmi Štefanom Hivkom, Bohušom Mindom a Milanom Majerníkom. Všetci títo hráči boli futbalistami a stolnému tenisu sa venovali len v zimnom období ako doplnkovému športu.

Neustále aktívny športovec

Po skončení vojenčiny v Malackách a Moravskom sv. Jáne, kedy sa aktívne venoval len futbalu sa za zelené stoly vrátil opäť do Ptičieho, kde hrával do roku 1967, následne sa opäť venoval futbalu a bol posilou obce Jasenova ako aj Ľubiša. K stolnému tenisu sa vrátil až v roku 1974 v čase, keď sa v najvyššej okresnej súťaži tvorilo družstvo PaC Humenné (Pekárne a cukrárne). Jeho spoluhráčmi v družstve boli napr. Š. Jakubov, M. Škuba, L. Timulák.

Za celoživotný prínos stolnému tenisu

Stolnotenisová osobnosť Horného Zemplína 2016

Pomáhal aj pri výchove mládeže

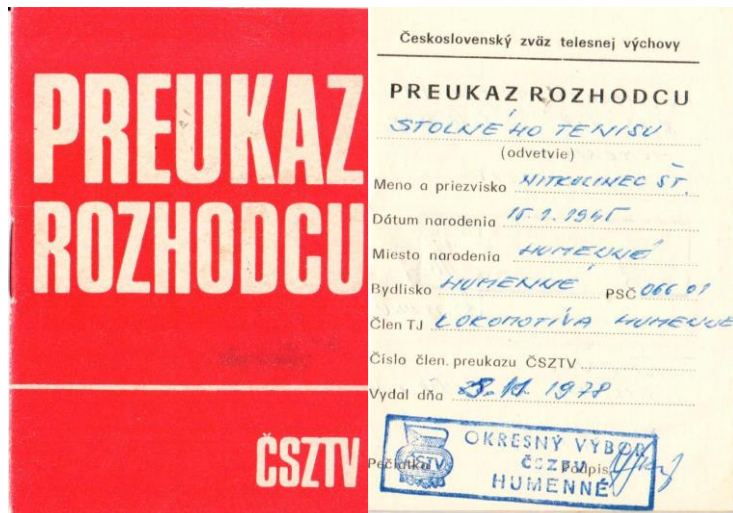
Po dvoch sezónach v tomto klube a krátkom pôsobení v Dlhom n/C a opäť v obci Ptičie po roku 1980 už trénoval v Humennom. Krátko po otvorení novej stolnotenisovej haly kedy do Humenného prišli trénovať A. Paríšek a najmä K. Till, trénoval ako sparingpartner spolu s najmenšími deťmi. Neskôr ešte hrával v družstve ČH Humenné (Červená hviezda) spolu s V. Suškom, K. Krokkerom a M. Cuperom. Vedúcim družstva bol J. Baník. Po vzniku humenskej mestskej ligy nemohol chýbať ako jej pravidelný účastník. Neskôr prestúpil do Kamenice n/C, kde pravidelne hrával tak nižšie krajské ako aj oblastné súťaže.

*Ako rozhodca na jednej z Cien Chemkostavu
v 80. rokoch.*

Na rôznych pozíciách

V minulosti nepôsobil len ako hráč, ale aj ako rozhodca a funkcionár. Ako rozhodca sa podieľal na príprave a priebehu podujatí vo všetkých kluboch kde pôsobil, tí starší ho poznajú ešte z čias Ceny Chemkostavu, kde pravidelne rozhodoval. Ako rozhodca sa podieľal aj na všetkých ročníkoch Memoriálu V. Suška v Kamenici n/C. Po roku 2000 bol dve funkčné obdobia, spolu 8 rokov, bol tiež členom výkonného výboru ObSTZ Humenné, kde pôsobil tiež vo funkcii predsedu športovo-technickej komisie. Netreba opomenúť aj skutočnosť, že ako divák nevynechal takmer žiadne stolnotenisové podujatie na území mesta, čo ho rozhodne radí medzi najskalnejších stolnotenisových priaznivcov.

Vhodný celoživotný šport

Pri otázke čo by odkázal začínajúcim hráčom odpovedá bez zaváhania. Stolný tenis je skutočne celoživotným športom, veď na majstrovstvách sveta veteránov je dokonca aj kategória deväťdesiat plus. Aj napriek pomerne vysokej individualite, je to však mimoriadne spoločenský šport, keďže sa stretáva s kamarátmi, športovými nadšencami, partiou ľudí čo nevysedávajú len doma. Sám sa ešte aj v tomto veku bez problémov zúčastňuje veteránskych podujatí. Je pravda, že stolný tenis sa oproti obdobiu kedy začínal hrávať výrazne zmenil, no kondíciu naň treba stále. Aj preto stále bicykluje, chodí na dlhšie prechádzky, snaží sa o kvalitnú životosprávu. Pišta, ako ho všetci volajú, je prototypom hráča a športovca, že na to aby sme sa venovali nejakému športu neznamená automaticky dosahovať obrovské úspechy. Ak ho robíme z presvedčenia len tak pre radosť môžeme ho v zdraví hrávať aj takmer šesťdesiat rokov.

Ako hráč Kamenice nad Cirochou

Z jedného príhovoru k Pištovým 80-tinám v roku 2025

Milý Pišta,

Aj keď som spomedzi pozvaných hostí najmladší, a viacerí z prítomných ťa poznajú dlhšie ako mám ja rokov, dovoľm si v mene humenských stolných tenistov venovať ti krátky príhovor. Nebude veľmi dlhý, no myslím si, že výstižný, miestami možno netradičný.

Ja osobne ťa vnímam už od môjho detstva, keďže si pravidelne chodieval do stolnotenisovej herne, kde som ako 6 ročný začínal so stolným tenisom. No musím sa priznať, že ani neskôr, už v kadetskom či juniorskom veku som ťa nevedel stolnotenisovo zaradiť, laicky zaškatuľkovať. Nevedel som s istotou, či ťa vnímať ako hráča, trénera, rozhodcu či funkcionára. Či si kmeňový hráč Humenného /od Lokomotivy, cez PaC, ČH, Chemkostav, až po ŠKST/, alebo Ptičieho, Dlhého, Kamenice, Hažina, či si hráč tréningový alebo zápasový atď. Nejakto si sa vymyká z rámca iba jednej škatuľky.

A tak som aj počas prípravy na tento príhovor začal pátrať v mojom archíve. Databáza stolnotenisových výsledkov Majstrov okresu, ktorú mám takmer kompletnú sa začína v roku 1959, kedy ešte nebola zriadená pravidelná okresná súťaž družstiev, avšak tu prítomný Fero Jakubov už vtedy ako 19 ročný získal v dvojhre titul majstra okresu.

Vo výsledkovej listine som prešiel medailistov, no tvoje meno som tam nenašiel, oprav ma prosím ak sa mýlim. Prezrel som si opätovne aj stovky fotografií, no ani tam som ťa nenašiel v popredí ako funkcionára na nástupoch podujatí či stupňoch víťazov. Keď som sa však zapozeral pozornejšie, uvedomil som si ale, že na tých fotkách si stále prítomný. Stojíš obďaleč hneď za všetkými riaditeľmi súťaže, hlavnými rozhodcami, trénermi, top hráčmi. Či už ako divák, nadšenec, pozorovateľ, pomocník, návštevník. Uvedomil som si, že aj keď si nikdy nebol na prvých stránkach novín, či stolnotenisových článkov ako celebrita, bol si desiatky rokov pri takmer každom stolnotenisovom podujatí nie len na území mesta Humenné, ale aj Horného Zemplína.

Dlhodobo si dušou týchto podujatí, ktorá dokáže ľudí spájať /čo len potvrdzuje aj dnešná oslava/, a ja si ich už ani neviem predstaviť bez tvojej prítomnosti. A tak som pre teba vymyslel, podľa mňa tú správnu škatuľku, pre mňa si dlhodobo v prvom rade skutočne dobrý človek a šedou eminenciou stolného tenisu v regióne Horného Zemplína.

Je obdivuhodné ako vo svojom veku stále aktívne a pravidelne hrávaš. Za posledné tri týždne som ťa videl hrať na dvoch turnajoch vo Vranove a Hažine n/C, len v stredu večer som ťa náhodne stretol ako ideš večer domov po tréningu. A keďže tvoje registračné číslo SSTZ je 232, na Slovensku rozhodne patríš medzi pár desiatok aktívnych hráčov v tomto veku.

Som preto presvedčený, že Cena osobnosti Horného Zemplína, ktorú si získal v roku 2016, je v správnych rukách. Tá cena mala pracovný názov „Cena za prínos stolnému tenisu“. Mohla ju teda obdržať len osobnosť, ktorá stolnému tenisu obetovala v zásade viac ako od neho dostala, aj keď nepochybujem, že aj ty si od stolného tenisu dostal veľa.

Myslím si, že pre skutočnú osobnosť z dlhodobého hľadiska nie je až tak dôležité umiestnenie na stupňoch víťazov či cena, ktorú za toto umiestnenie obdrží. Skutočná osobnosť nemá problém pred tréningom rozložiť si stôl aj vo vyššom veku, po tréningu ho poskladať aj za inými, uvariť spoluhráčom kávu, či prehodiť len tak pár slov. To všetko ti nikdy nechýbalo a vždy si to nezištné a bez zbytočných rečí aj robieval.

Na záver mi Pišta dovoľ vysloviť dve priania.

1/ Ak sa tam hore raz niekto rozhodne, že mi bude dopriať dožiť sa rovnakého veku ako ty, rád by som 80 rokov oslávil v kruhu priateľov tak, ako to bolo dopriať tebe.

2/ To druhé začnem netradične. Pokúsil som sa v histórii stolného tenisu nájsť velikánov v tvojom veku, ktorí mútli vody svetového stolného tenisu. Len o šesť dní mladší ako ty je Shigeo Ito, japonský majster sveta z roku 1969, ktorý vo finále porazil ďalšiu svetovú legendu, Nemca Eberharda Scholera. V mojej zbierke stolnotenisových memorábií sa nachádzajú loptičky s podpismi oboch týchto hráčov.

Ak sa preto raz rozhodneš zavesiť svoju stolnotenisovú raketu definitívne na klinec, budem potešený, ak ju aj s podpisom venuješ do môjho archívu, aby som ju mohol uložiť na čestné miesto medzi podpísané loptičky týchto svetových osobností. Pre mňa to bude mať rovnakú hodnotu.